

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในช่วงที่ประเทศไทยเผชิญวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา มีส่วนผลักดันให้เกิดกระแสความสนใจการปฏิรูปด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการปฏิรูประบบราชการ การปรับน้ำหน้าที่การรัฐ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น โดยเฉพาะเมื่อครรภยากร มีจำนวนจำกัด ความสนใจจึงเพิ่มไปที่การใช้จ่ายงบประมาณ และการคุ้มครองทรัพยากรของท้องถิ่น ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันทั้งในวงราชการ การเมือง และระดับท้องถิ่นถูกมองเป็นประเด็นที่คนให้ความสนใจ ทั้งนี้เพราะการทุจริตคอร์รัปชันเป็นสาเหตุหนึ่งที่นำพาประเทศไทยสู่ภาวะวิกฤต (วิเคราะห์ รัตนสมัย. 2543 : 1)

และในช่วง 2 ปี ภายหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจและการเงิน สังคมไทยเกิดความตื่นตัวในการสร้างธรรมาภิบาลและการรณรงค์ต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันในวงกว้าง อันเป็นผลมาจากการทุจริตที่จำกัดและกระแสตื่นตัวในระดับสากลและภายในประเทศ ซึ่งการปักธงด้วยหลักบริหารจัดการที่ดีงามหรือหลักธรรมาภิบาล นั้นเป็นเรื่องของการพัฒนาและการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสันติโดยส่งเสริมให้เกิดการรวมตัวของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูล ติดต่อและตรวจสอบ ลดการทุจริตคอร์รัปชันลง เพื่อให้เกิดความโปร่งใส โดยเฉพาะในเรื่องของความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมของประชาชนตลอดจนการยึดหลักกฎหมายในการปฏิบัติงานซึ่งถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารงาน และในขณะเดียวกันก็จำเป็นจะต้องสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนในบทบาทหน้าที่การมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมเสียสละเพื่อพัฒนาท้องถิ่น (ประมวล รุจนเสรี. 2542 : 2)

สิ่งที่ประเทศไทยต้องการย่างเข้า คือ เกตนาอันแน่วแน่ มั่นคง ไม่แปรเปลี่ยนของบุคคลทุกคนในชาติ ในทุก ๆ วงการ คือ เกตนาณ์ที่จะนำพาประเทศไทยไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองในระบบการปักธงแบบประชาธิปไตยที่ดีงาม ที่มีสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นศูนย์รวมสติ๊ดทั่วโลกของคนทั้งชาติ ปวงชนชาวไทยควรคำนึงเรื่องตามเกื้อของพระบุคลภาพคลังพระปฐมบรมราช โครงการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพล

อุดมยเดช เมื่อครั้งเดิจปั้นกรองราชย์ในปี พ.ศ. 2489 ที่ว่า “ พระองค์แห่งนั้น ได้ทรงแต่งตั้งให้เป็น “ ธรรมากิบาล ” ด้วยการใช้หลักธรรมากิบาล กำหนดกลไกและกติกาในสังคม เพื่อใช้บริหารจัดการทรัพยากรทางเศรษฐกิจ สังคม และ การเมืองของประเทศไทย เพื่อพัฒนาสังคมไทย ความสงบสุขและความมั่นคงในสังคม โดย การบริหารปกครองที่ดี ใช้กลไกประหารรัฐที่ดี ดำเนินการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคม ที่ดี (วรทัด ลัณณ์พันธุ์. 2545 : 5)

ในประเทศไทย ธรรมากิบาล ได้ถูกยกเป็นแนวคิดที่ได้รับการยอมรับว่าเป็น หลักการที่เกื้อหนุนสังคมประชาธิปไตยและ ได้มีการเสนอและกล่าวถึงแนวคิดนี้อย่าง กว้างขวาง ตัวอย่างที่เห็นอย่างเป็นรูปธรรมคือ กฤษนามัยรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2550 ที่ใช้ อยู่ในปัจจุบันนี้ ได้ถูกติดตามตราตั้ง ๆ ที่สัมพันธ์กับหลักธรรมากิบาลถ้าหากมีการนำแนวคิด ธรรมากิบาล ไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจัง จะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีการ ตรวจสอบการทำงานของรัฐ โดยประชาชนและองค์กรที่เกี่ยวข้องและระบบบริหารของรัฐมี ความยุติธรรมและเป็นที่น่าเชื่อถือทั้งในและต่างประเทศ อีกทั้งนำไปสู่การลดการทุจริต ซึ่ง เป็นปัญหาเรื้อรังของบ้านเมืองได้ (บุญบง ขัยเจริญวัฒนา และบุญมี ลี. 2550 : 7)

องค์การบริหารส่วนตำบลเกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันสภาร่าง定律และองค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีความสำคัญทางการเมืองเพรา เป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยและมีความสำคัญทาง เศรษฐกิจและสังคมซึ่งยึดหลักว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนจะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมของประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้าได้ อนึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 (2550 : 16) ที่ได้ให้ความสำคัญกับการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมากขึ้น โดยกำหนด บทบัญญัติว่า ด้วยการบริหารส่วนท้องถิ่นไว้ในหมวด ๙ ซึ่งการระหนักรถึงความสำคัญกล่าว แสดงให้เห็นถึงศักยภาพการบริหารประเทศไทย เพื่อการกระจายอำนาจการบริหารสู่ท้องถิ่น เปรียบเสมือน การกระจายอำนาจสู่ประชาชนมากที่สุด มีศักยภาพในการให้บริการสาธารณูป แก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

แต่ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาบันทึกแล้วพระราชบัญญัติสถาบันสภาร่าง定律และองค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ. 2537 บังคับใช้ไปแล้ว พนวจ ว่า มีการร้องเรียนและตรวจสอบการทุจริต คอร์รัปชันหลายรูปแบบในองค์การบริหารส่วนตำบล ล้วนเหตุผลก่อตัวทำให้เกิดปัญหาขึ้นใน องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเหตุในการบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในประดิษฐิภาพ

ในการบริหาร ไม่สามารถพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าตามเจตนาตามที่ของการกระจายอำนาจ ส่งผลให้สังคมเกิดความเคลื่อนแคลงใจในกระบวนการราชการอย่างอำนาจ
(วิรัช วิรชันภารรณ. 2530 : 279)

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ได้รับการยกฐานะจากสภาพัฒนาเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2540 มีพื้นที่ทั้งหมด 23,682 ไร่ หรือ 5048 ตารางกิโลเมตร รับผิดชอบพื้นที่ตำบลท่าค้อทั้งหมด ประกอบด้วย 14 หมู่บ้าน เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีภารกิจในการบริการสาธารณสุขเพื่อสนับสนุนความต้องการของประชาชน โดยต้องพัฒนาคนและคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลให้อยู่ดีกินดี มีสุขภาพดี เพื่อประกอบเป็นชนชนที่มีความเข้มแข็ง พร้อมทั้งพัฒนาและจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เกิดความสมดุลต่อระบบเศรษฐกิจฯ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ พัฒนาภูมิทัศน์สภาพแวดล้อมของเมือง รวมทั้งต้องพัฒนาและรักษาวัฒนธรรม การศึกษาและประเพณีท้องถิ่น แต่จากการรายงานการดำเนินงานประจำปีขององค์การบริหารส่วนตำบล ท่าค้อ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ มีศักยภาพในการพัฒนาอยู่ในขั้นจำกัด ทั้งด้านงบประมาณ บุคลากร ฐานะการเงินการคลัง การจัดสรรเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ตลอดจนเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงาน ประกอบกับมีปัญหาของท้องถิ่นที่เปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการของประชาชน ที่ต้องพิจารณาแก้ไขดำเนินการตลอดเวลา อีกทั้ง ปัญหาการจัดเก็บ และกำจัดขยะมูลฝอย ปัญหาระบบระบายน้ำและน้ำดื่มน้ำเสีย ปัญหาถนนชำรุดและไม่ได้มาตรฐานและปัญหาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น จากปัญหาดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี หรือหลักธรรมาภิบาล เป็นอย่างมาก เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อมีประสิทธิภาพการบริหารงาน ที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบอยู่ในระดับที่ยังไม่น่าพึงพอใจ เพราะยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการจำเป็นพื้นฐานของประชาชนให้เกิดคุณค่า และมีประสิทธิผลอย่างที่ควรจะเป็น ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เพื่อนำผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้เป็นแนวในการยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการที่ดี และเป็นข้อมูลสารสนเทศให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาภารกิจและปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าเค้อ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าเค้อ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าเค้อ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

สมมุติฐานการวิจัย

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลของ องค์กรบริหารส่วนตำบลท่าเค้อ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม อยู่ในระดับปานกลาง
2. ประชาชนที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าเค้อ อำเภอเมือง จังหวัด นครพนม แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าเค้อ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขต ของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลของ องค์กรบริหารส่วนตำบลท่าเค้อ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการทำวิจัย คือ พื้นที่ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลท่าเค้อ อำเภอ เมือง จังหวัดนครพนม จำนวน 14 หมู่บ้าน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการวิจัยตั้งแต่เดือนกันยายน 2555 ถึง พฤษภาคม 2555

4. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จาก 14 หมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 8,686 คน (สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ข้อมูล ณ เดือน มีนาคม 2555)

4.2 ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จำนวน 383 คน ซึ่งได้มาจากการสำรวจขนาดกลุ่มตัวอย่างของยามานาเน (Yamane, 1973 : 727)

5. ขอบเขตด้านตัวแปร

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม มีตัวแปรที่เกี่ยวข้องดังนี้

5.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็น

5.1.1 เพศ

5.1.2 อายุ

5.1.3 ระดับการศึกษา

5.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ความคิดเห็นของประชาชนต่อ การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ใน 6 หลัก ได้แก่ (พระราชบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546)

5.2.1 หลักนิติธรรม

5.2.2 หลักคุณธรรม

5.2.3 หลักความโปร่งใส

5.2.4 หลักการมีส่วนร่วม

5.2.5 หลักความรับผิดชอบ

5.2.6 หลักความคุ้มค่า

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันเจิงได้นิยามศัพท์เฉพาะไว้ ดังนี้

1. ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึก ทัศนคติ ความเชื่อ และค่านิยม ของแต่ละบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ เรื่องราว หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ประสบในสังคม โดยมีพื้นฐานมาจากภูมิหลังทางสังคม ใน การวิจัยครั้งนี้ ความคิดเห็น หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนในเขตพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลท่าค้อ ที่มีต่อการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าค้อ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

2. ประชาชน หมายถึง บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ องค์กรบริหารส่วนตำบลท่าค้อ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

3. การดำเนินงาน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าค้อ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เพื่อให้บรรลุถูกมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยอาศัยทรัพยากรหรือปัจจัยต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำเนินงาน ใน การวิจัยครั้งนี้หมายถึง การดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าค้อ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยพิจารณาตามลักษณะงานในหน้าที่รับผิดชอบของแต่ละบุคคล

4. การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล หมายถึง กระบวนการดำเนินงานโดยยึดพระราชบัญญัติไว้ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ใน การวิจัยครั้งนี้ หมายถึง การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าค้อ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ประกอบด้วย 6 หลัก คือต่อไปนี้

4.1 หลักนิติธรรม หมายถึง องค์กรบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการประชาพิจารณ์ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข่าวสาร การตราข้อบัญญัติ ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ของ องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ทันสมัยสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน มีแผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน

4.2 หลักคุณธรรม หมายถึง คณะผู้บริหารและพนักงานปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตยึดมั่นในความถูกต้อง ให้บริการประชาชนอย่างเสมอภาค มีเป้าหมายในการปฏิบัติงานเพื่อความ公正และความอุต্তิสุขของประชาชนในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบล

4.3 หลักความโปร่งใส หมายถึง การบริหารกิจการต่าง ๆ ของ อบต. มีการสรุปงานอย่างเปิดเผย และเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบได้ มีการจัดตั้งหน่วยงานการให้บริการด้านข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อตรวจสอบการทำงานของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภา และพนักงานเข้าหน้าที่

4.4 หลักการมีส่วนร่วม หมายถึง คณะผู้บริหาร ได้ใช้กลไกประชาพิจารณ์ในการตัดสินใจในเรื่องสำคัญ ๆ ที่จะมีผลกระทบต่อประชาชนและชุมชน เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการขัดทำแผนพัฒนาตำบล และมีส่วนร่วมในการบูรณาการจัดซื้อ-จัดจ้าง ของ อบต.

4.5 หลักการรับผิดชอบ หมายถึง องค์กรบริหารส่วนตำบลรับฟังข้อร้องเรียนของประชาชนและนำไปปรับปรุงแก้ไขอย่างเต็มความสามารถ มีการเอาใจใส่ในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนอย่างเป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ

4.6 หลักความคุ้มค่า หมายถึง องค์กรบริหารส่วนตำบลมีการรณรงค์ให้ทุกฝ่าย รวมทั้งประชาชนในพื้นที่มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ มีการใช้ระบบประมาณให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่ามากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับผลงานที่ท้องถิ่นได้รับ สนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่

5. องค์กรบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ที่ขัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2546 ในคราววิจัยครั้งนี้ หมายถึง องค์กรบริหารส่วนตำบลท่าค้อ อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อเสนอที่ได้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าค้อ อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป